

Sygn. akt	III AUa 833/13
------------------	-----------------------

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **5 grudnia 2013 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Urszula Kocyłowska
	Sędziowie:	SSA Ewa Madera SSA Mirosław Szwagierczak (spr.)
	Protokolant	st.sekr.sądowy Anna Budzińska

po rozpoznaniu w dniu **5 grudnia 2013 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **R. P.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w J.**

o emeryturę

na skutek apelacji wnioskodawcy

od wyroku **Sądu Okręgowego w Krośnie**

z dnia **14 maja 2013 r.** sygn. akt **IV U 228/13**

o d d a l a apelację.

Sygn. akt III AUa 833/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 lutego 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS i rozporządzenia RM z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku

emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach i w szczególnym charakterze odmówił R. P. prawa do emerytury w szczególnych warunkach.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że do powyższego okresu nie można uwzględnić zatrudnienia w Zarządzie Budownictwa Leśnego w U. w okresie od 17.02.1975 r. do 31.08.1994 r.

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawca domagał się jej zmiany i przyznania dochodzonego świadczenia, a także wniósł o przeprowadzenie dowodu z zaświadczenia z dnia 8.11.2002 r., wystawionego przez Nadleśnictwo B. i zeznań świadków.

Odpowiadając na odwołanie organ rentowy domagał się jego oddalenia, podnosząc że wnioskodawca był zatrudnionych na stanowiskach kierowniczych i nie świadczył pracy w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze także nie przedstawił świadectwa pracy w warunkach szczególnych.

Wyrokiem z dnia 14 maja 2013 r., sygn. akt IV U 228/13 Sąd Okręgowy w Krośnie oddalił odwołanie. Sąd ustalił, że R. P., ur. (...), w okresie od 17.02.1975 r. do 3.01.1982 r. pracował w Zakładzie Produkcji (...) w T., następnie objął stanowisko kierownika tartaku w S., gdzie pracował do 31.07.1989 r. Następnie wnioskodawca był kierownikiem działu – głównego mechanika w (...) w U. do 4.02.1991 r., a od 18.04.1994 r. do 31.08.1994 r. – inspektorem ds. obsługi technicznej. Wyniki przeprowadzonego postępowania, w ocenie Sądu I instancji, wskazują na wykonywanie przez wnioskodawcę pracy w warunkach szczególnych w okresie pracy w Zakładach Budownictwa (...) tylko od 17.02.1975 r. do 3.01.1982 r. na stanowiskach majstra i kierownika kamieniołomu.

W apelacji od powyższego wyroku wnioskodawca domagał się jego zmiany i przyznania wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych, zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na przyjęciu, że okresu zatrudnienia na stanowisku kierownika tartaku od 2.11.1982 r. do 31.07.1989 r. i nie wyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych, mających wpływ na treść orzeczenia, a to zakresu obowiązków należących do wnioskodawcy w nieuwzględnionym okresie.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy jest nieuzasadniona i podlega oddaleniu, ponieważ zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Krośnie jest trafny i nie narusza prawa.

Przedmiotem sporu w sprawie była ocena uprawnienia R. P. do emerytury w obniżonym wieku, a to w związku z zatrudnieniem w szczególnych warunkach, na podstawie art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. 2009 nr 153 poz. 1227), a w szczególności spełnienie przez wnioskodawcę warunku posiadania stażu pracy w warunkach szczególnych. Wnioskodawca nie otrzymał od zakładu pracy świadectwa pracy w warunkach szczególnych, wobec czego Sąd I instancji przeprowadził na okoliczność czasokresu i charakteru zatrudnienia wnioskodawcy dowody z zeznań świadków oraz z dokumentacji pracowniczej z okresu zatrudnienia w Zakładach Budownictwa (...) w U..

Sąd Apelacyjny podziela i przyjmuje za własne ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji, który przeprowadził wyczerpujące postępowanie dowodowe. Ustalenia faktyczne przedstawione w uzasadnieniu wyroku pozwalają na przyjęcie, że wnioskodawca nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych, co najmniej przez okres piętnastu lat stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Zarzuty apelacji skierowane zostały przeciwko ustaleniom dotyczącym okresu pracy na stanowisku kierownika tartaku, zajmowanym od 2.11.1982 r. do 31.07.1989 r. W aktach osobowych wnioskodawcy zachował się zakres czynności wnioskodawcy, przyjęty do wiadomości i wykonywania w dniu 29.10.1982 r., poprzez złożenie własnoręcznego podpisu. Dokument ten wymienia wiele obowiązków o charakterze organizacyjno – nadzorczym, jak np. kontrola racjonalnego zużycia drewna, nadzór nad wykonaniem i wydawaniem zamówień, rekrutacja pracowników, nadzór nad składnikami majątku, prowadzenie zakładowej korespondencji. Analiza zakresu czynności wnioskodawcy na stanowisku kierownika tartaku prowadzi do wniosku, że wnioskodawca nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu § 2 ust. 1 rozporządzenia RM z dnia 7.02.1983 r. w

sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze. Dlatego też Sąd Apelacyjny za nieuzasadnione uznaje zarzuty przeciwko ustaleniom faktycznym.

Dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, decydujące znaczenie ma nazwa zajmowanego rodzaju powierzonej mu pracy. Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (por. wyrok SN z 19 maja 2011 r., III UK 174/10, Lex nr 901652). Wnioskodawca nie wykazał, iż przepracował piętnaście lat w warunkach szczególnych, wobec czego należało w postępowaniu odwoławczym w zupełności podzielić ocenę Sądu Okręgowego w Krośnie, że wnioskodawca nie spełnia wszystkich warunków do nabycia prawa do emerytury w obniżonym wieku, zgodnie z art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Z podanych przyczyn orzeczono, jak w sentencji na podstawie art. 385 kpc.